

จากใจ

พงศธร วิทย์พิบูลย์

ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยและประสิทธิผลของยาและการใช้ยา
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ประวัติ

ชื่อ : นายพงศธร วิทย์พิบูลย์
สังกัด : สำนักยา
วันเกิด : 23 เมษายน 2495
เข้ารับราชการ : 10 พฤศจิกายน 2518
ตำแหน่งเริ่มราชการ : สารวัตรอาหารและยา 3
กองสารวัตร
ตำแหน่งปัจจุบัน : เกสซ์กรผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัย
และประสิทธิผลของยาและ
การใช้ยา

ชีวิตการทำงานที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

ผมมีความตั้งใจตั้งแต่ก่อนที่จะจบจากคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่า เมื่อจบจะต้องไปรับราชการที่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่กองสารวัตร เพราะรู้จักกองนี้มาก่อนโดยคุณแม่รับราชการอยู่ที่กองสถิติ สาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากเคยไปเยี่ยมที่ทำงานคุณแม่ก็เลยรู้จักกองนี้ จึงมาสมัครสอบ และได้เข้ารับราชการตามที่ตั้งใจ มีเพื่อนร่วมรุ่นเข้ามาทำงานตามกองต่างๆ ประมาณสิบกว่าคน เหตุที่ต้องการทำงานที่กองนี้เพราะลักษณะงานเป็นงานที่ต้องออกไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ ได้รู้จักถนนหนทาง ได้พบปะคนในสาขาอาชีพต่างๆ ไม่จำเจเหมือนงานหนังสือที่ต้องอยู่ในที่ทำงาน

เป็นประจำทุกๆ วัน และได้ทำงานตามที่ตั้งใจ ได้ออกไปพบโลกภายนอกโดยตรวจสถานที่ต่างๆ ทั้ง กทม. และต่างจังหวัด หลายจังหวัด ได้ความรู้รอบตัวเพิ่มขึ้น แต่วันเวลาก็ผ่านไปโดยรวดเร็ว ถ้านับจากวันที่เริ่มเข้ารับราชการจนถึงขณะนี้ใกล้จะหมดเวลาทำงานแล้วก็เกือบๆ จะ 37 ปี ในช่วงที่ทำงานอยู่ผมมีเรื่องราวหลายเหตุการณ์ทั้งสุขและทุกข์ตามลักษณะทั่วไปของชีวิตที่ต้องพบเจอ บางครั้งก็หมดกำลังใจที่จะทำงานแต่บางครั้งก็มีกำลังใจขึ้นมา อยากฝากไว้กับน้องๆ ว่าอย่าหมดกำลังใจในการทำงาน เพราะบางครั้งเรามีปัญหา

อุปสรรครวมถึงความก้าวหน้าในหน้าที่การงานที่ไม่สมดังที่เราตั้งใจไว้ แต่ถ้าเรามุ่งมั่นพยายามทำงานให้เต็มที่เต็มกำลังความสามารถ เราก็อาจมีโอกาสได้ในตำแหน่งหน้าที่ราชการตามที่เราหวังไว้ ผมเคยเป็นหัวหน้าฝ่ายสารวัตร กองสารวัตรวันดีคืนดีกองสารวัตรก็ถูกยุบ ผมต้องไปเป็นลูกฝ่ายของงานกำกับดูแลหลังออกสู่ตลาด กองควบคุมยา คราวแรกก็หมดกำลังใจ แต่ในลักษณะเด่นของคนทำงานในสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอย่างหนึ่งคือความเป็นพี่น้องเพื่อนฝูงที่รักกันจริงแม้จะจบจากต่างสถาบันหรือสายวิชาชีพ ทำให้ผมมีกำลังใจที่จะทำงานและมีความมุ่งมั่น ผลที่ได้รับคือได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด และก้าวหน้าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยและประสิทธิผลของยาและการใช้ยา จึงฝากน้องๆ ให้มีกำลังใจอย่าท้อถอยในการทำงาน สักวันหนึ่งเราต้องสมหวังตามที่เราต้องการ

ในการรับราชการมีสิ่งที่ยากฝากไว้กับน้องๆ หลายเรื่องดังนี้

1. ความรู้เริ่มต้น

เราทุกคนจบมาทางด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นเภสัชศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โภชนาการหรือสาขาอื่นๆ เมื่อมารับราชการมีสิ่งที่เราไม่ได้เรียนรู้มากมายนอกเหนือจากวิชาการแต่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการ จึงควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งปัจจุบันดีกว่าสมัยก่อนเพราะมีเทคโนโลยีและสื่อต่างๆ ที่เราเข้าถึงวิชาการได้อย่างรวดเร็ว เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเรื่องงานสารบรรณ พัสตุ การจัดซื้อจัดจ้าง ระเบียบข้าราชการพลเรือนว่าด้วยเรื่องวินัย การลงโทษต่างๆ การเงินการคลัง การเขียนหนังสือราชการ เทคนิคต่างๆ ในการประชุม เป็นต้น ถ้าเรามีความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่นๆ ที่เป็นเพื่อนร่วมงานได้ดีขึ้น ทำงานได้ด้วยความสะดวกสบายใจขึ้น

2. การศึกษาเพิ่มเติม

นอกจากความรู้ในด้านวิชาการสาขาที่เรียนมาในระดับปริญญาตรีของแต่ละท่านแล้ว มีวิชาที่น่าจะศึกษาเพิ่มเติมอีกหนึ่งวิชาคือ กฎหมาย เพราะในปัจจุบันกฎหมายเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานและในชีวิตประจำวันของพวกเราทุกคน โดยเฉพาะงานในสำนักงานคณะกรรมการ

อาหารและยา ซึ่งเป็นพนักงานกำกับกฎหมายหลายฉบับ ทั้งโดยตรง เช่น กฎหมายยา อาหาร และอื่นๆ หรือที่เข้ามา มีผลกระทบต่อทางอ้อมต่างๆ เช่น กฎหมายปกครอง กฎหมายว่าด้วยการละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งต่างๆ เป็นต้น ปัจจุบันมีสถาบันที่ให้ความรู้ด้านกฎหมายหลายสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นต้น เราสามารถเลือกเรียนได้ตามความสะดวกของเรา ผมว่าน่าจะมีประโยชน์กับพวกเราไม่ทางตรงก็ทางอ้อมนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย หรืออาจจะเปลี่ยนสายอาชีพไปเป็นผู้พิพากษาหรืออัยการก็อาจเป็นไปได้

3. การเรียนรู้งานด้านวิชาการและทั่วๆ ไป

แม้ว่าทุกๆ คนจะจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งความรู้ที่เรียนมานั้นเป็นเพียงเบื้องต้นที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน เมื่อเข้าสู่ระบบงานที่ปฏิบัติจริงมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม ซึ่งมีอยู่ 2 แนวทาง คือ

1) เรียนรู้โดยการที่องค์กรจัดหาเพิ่มเติมให้ เช่น จัดให้มีการอบรม ประชุม ชี้แจงต่างๆ

2) การเรียนรู้จากพี่ๆ ที่จะช่วยสอนให้เป็น on the job training ซึ่งแนวทางแรกไม่มีปัญหา แต่ขึ้นกับตัวเราว่าจะเก็บเกี่ยวได้แค่ไหน แต่แนวทางที่สองเราต้องเป็นคนเก็บเกี่ยวเองให้ได้มากที่สุด เพราะพี่ๆ แต่ละคนต่างมีแนวทางการสอนที่แตกต่างกัน บางคนเก่ง บางคนขยัน แต่บางคนก็ตรงข้ามกัน สำหรับผมมีข้อเสนอแนะตามคำกล่าวที่ว่า “อันเม็ดทราย

นับไม่ถ้วนจำนวนทราย คนทั้งหลายนับไม่ถ้วนในคุณค่า” ขึ้นกับเราว่าจะนำคุณค่าที่ได้รับของแต่ละคนมาเก็บไว้ในตัวเราได้อย่างไร แต่สิ่งที่สำคัญอีก

อย่างหนึ่งในการรับความรู้แนวทางที่สองนี้ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องพึงระวังเป็นพิเศษ เพราะจะทำให้เรา

เสียหายได้คือ การสอนของพี่ๆ แต่ละคนนั้นเขาคิดว่าสิ่งที่เขาสอนถูกต้อง แต่ความจริงแล้วมันผิดคือเขาจะสอนผิดให้เราโดยไม่ตั้งใจเพราะเขาคิดว่าถูก ดังนั้นเมื่อเราได้รับการสอนแล้วเราต้องนำมาประเมินคิดให้รอบคอบอีกทีว่ามันถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็รับไว้ถ้าผิดก็ลืมไปและอย่าไปโทษพี่ๆ เขา เพราะเขาเต็มใจให้ความรู้เราเป็นความกรุณาของเขาแล้ว

4. เรื่องที่อยากฝากไว้

การทำงานเป็นทีม โดยเฉพาะงานด้านกำกับดูแล หลังออกสู่ตลาด ซึ่งต้องมีทีมงานที่จะออกไปตรวจสอบสถานที่ และบุคคลให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาควบคุมอยู่ การออกไปทำงานต้องออกไปเป็นทีมเพราะนอกจากจะช่วยกันทำงานแล้ว ถ้ามีปัญหาเรื่องข้อกำหนดสามารถเป็นพยานให้กันและกันได้ด้วย การทำงานเป็นทีมนี้จะขัดกับลักษณะนิสัยของคนไทยซึ่งจะทำงานคนเดียวเก่งแต่รวมเป็นทีมแล้วไม่ดีเท่าที่ควร ตัวอย่างจากกีฬาต่างๆ เช่น มวย ยกน้ำหนัก หรือกีฬาที่ต้องเล่นคนเดียวเรามักจะได้ผลดี แต่ที่เป็นทีม เช่น ฟุตบอล เป็นต้น มักจะไม่ดีเท่าที่ควร ปัญหานี้ทางสำนักงานคณะกรรมการ-

อาหารและยาทราบจึงจัดให้มีการอบรมเพิ่มเติมในด้านการทำงานเป็นทีมให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ แต่คิดว่าในชีวิตจริงยังคงมีปัญหาอยู่ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นหัวหน้าทีมจึงควรศึกษาความรู้เรื่องนี้เป็นพิเศษ เพื่อบริหารทีมงานของเราให้ปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และหัวหน้าก็จะเป็นที่ยอมรับ มีโอกาสเลื่อนตำแหน่งในระดับผู้บริหาร (ซึ่งก็คือหัวหน้าทีมที่มีผู้ร่วมงานมากขึ้น) ก็จะเด่นชัดขึ้น

5. การจะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

เราต้องเคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกันไม่ว่าในที่ประชุมหรือในการทำงาน ในสังคมไทยเราได้เปรียบพวกเขาติยุโรปในเรื่องนี้ เพราะเรามีการเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าเราจะให้ความเกรงใจ โอกาสที่จะทะเลาะกันมีน้อยลง ฝากไว้กับน้องๆ ว่า พี่ๆ ที่มีอายุมากกว่าเขาผ่านประสบการณ์มากกว่า หากมีอะไรไม่พอใจควรเก็บไว้อย่าไปทะเลาะกับเขา เราเองจะสบายใจที่เราไม่ทำเช่นนั้น

หวังว่าประสบการณ์จากข้างต้นคงมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยสำหรับผู้ที่ได้อ่าน

